

verongelukt | dood van ervaren zeilers Waldy en Ria stelt hun kinderen voor een raadsel

Leven op zee eindigt in zicht van de haven

Foto's van het reisblog van Waldy en Ria Finke. Op hun zeilschip Talagoa, waarmee ze eens een zware storm hebben doorstaan, voelden ze zich compleet veilig.

GRATIS

GRATIS

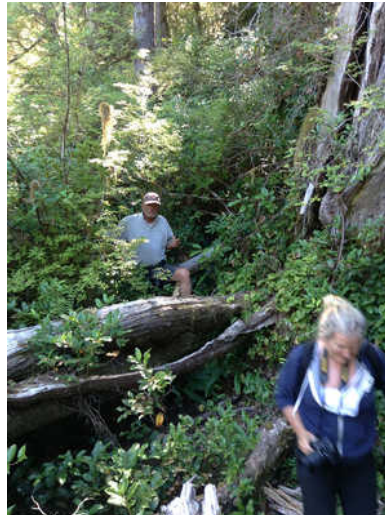

De kustwacht onderzoekt de doodsoorzaak van de twee Nederlanders.

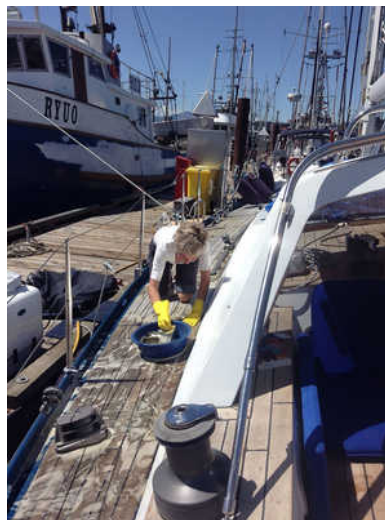
GRATIS

GRATIS

GRATIS

GRATIS

ROTTERDAM/SAN ANDRÉS

Ondanks een halve eeuw ervaring op de wereldzeeën zijn de Nederlanders Waldy (75) en Ria Finke (69) verongelukt. Het stel was onderweg naar huis toen hun zeiljacht kapseisde op de Caribische Zee. Hun kinderen snappen er niets van.

PETER WINTERMAN

Afgelopen dinsdag spoelden de

lichamen van Waldy en Ria aan op het strand van San Andrés, een paradijselijk eilandje voor de kust van Nicaragua. 2 dagen later vond de Colombiaanse marine het gekapseisde zeiljacht, dat verlaten op zee dobberde.

„We begrijpen niet wat er is gebeurd,” vertelt Waldemar Finke (45), de zoon van het echtpaar. Verslagen zit hij aan de eettafel in Rotterdam, samen met zus Marianka (42). Ze willen één keer hun verhaal doen in deze krant, om daarna het verlies van hun ouders in alle rust te verwerken. „Het was een ongeluk, daar zijn we inmiddels van overtuigd,” zegt Waldemar. „Maar we hebben nog heel veel vragen.”

Voorzichtig

Waldy en Ria voeren al 15 jaar met hun zeiljacht Talagoa over de wereldzeeën. „Hun liefde voor de zee was onmetelijk groot. Het schip was echt hun thuis.” En veiligheid ging voor alles, weet Marianka. „Ze gingen nooit het water op voordat ze alles uitgebreid hadden gecontroleerd. Andere zeilers moesten daar soms om lachen. Ze waren echt heel voorzichtig.”

De Talagoa - gebouwd in Groningen - was beresterk. Bijna 15 meter lang en 5 meter breed. „Tijdens hun eerste reis, over de Noordzee, belandden ze in een flinke storm,” vertelt Waldemar. „Windkracht 11, 12. De Talagoa doorstond dat moeiteloos. Sindsdien voelden mijn ouders zich veilig op het schip.”

Daarom vinden Waldemar en Marianka het moeilijk voor te stellen dat hun ouders in slecht weer van boord zijn geslagen. „We weten nog niet of het toen echt slecht weer was. Dat is iets wat nu door de lokale politie wordt onderzocht.”

De Colombiaanse autoriteiten maakten afgelopen weekend bekend dat er geen aanwijzingen zijn voor een misdrijf, zoals een overval. „Mijn ouders meden gevaarlijke gebieden,” vertelt Waldemar. „Zo wilden ze nooit over de Stille Zuidzee varen, omdat daar piraten actief zijn.”

Op 25 maart vertrok de Talagoa uit de haven van Colón in Panama. Daar was het schip nog uit het water gehaald, voor onderhoud. Die dag stuurde Ria een laatste teken van leven, een appje naar Waldemar: 'We zijn vertrokken!'. Een paar dagen later zouden ze moeten arriveren op hun bestemming, het Colombiaanse eiland Providencia.

„Elke 24 uur stuurden mijn ouders hun locatie door, via mail,” zegt Marianka. „Maar het bleef een paar dagen stil. Toen begonnen we ons zorgen te maken.” Woensdag gaf Waldemar zijn ouders op als vermist. Een dag later stonden agenten voor de deur in Rotterdam, met het nieuws dat het echtpaar was verdronken.

Onafscheidelijk

„Mijn ouders hielden van de zee,” zegt Waldemar. „Ze leerden elkaar op het water kennen. Mijn vader werkte begin jaren '60 op het schip waarop mijn moeder meevoer, als dochter van de kapitein. Sindsdien waren ze onafscheidelijk.”

Dit jaar zou de wereldreis van Waldy en Ria ten einde lopen. Ze waren onderweg naar Nederland. In het Zeeuwse Kamperland hadden ze een vakantiehuisje. Daar waren ze geliefd, ondanks het feit dat ze veel afwezig waren. In december bezochten Waldy en Ria Nederland voor het laatst, om bij de geboorte van hun eerste kleinkind te zijn.

„Onze ouders zouden dit jaar 50 jaar zijn getrouwd,” zegt Marianka. „Hoewel ze nog kerngezond waren, werd het nu tijd om het wat rustiger aan te doen.”

De afgelopen dagen kregen Waldemar en Marianka veel reacties, van over de hele wereld. „Zelfs van mensen die we helemaal niet kenden. Maar zij kenden onze ouders wel. Op hun zeilreis maakten ze veel vrienden. Het waren ontzettend lieve, warme mensen.”

Aan boord van de Talagoa was een noodknop, waarmee Waldy en Ria bij gevaar direct de kustwacht konden inschakelen. „Maar ze hebben geen mayday afgegeven,” zegt Marianka. „Dat vinden we zorgwekkend. Waarom deden ze dat niet? Het moet allemaal heel snel zijn gegaan.”